

Dosarul nr. 2ra-1631/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul central (jud. R. Țurcan)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, V. Clima, G. Dașchevici)

DECIZIE

18 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic
Nicolae Craiu

examinând recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Asito Direct”

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Oxanei Glușenco împotriva Companiei Internaționale de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni și Serghei Scliarenco cu privire la încasarea prejudiciului material și prejudiciului moral

împotriva deciziei din 1 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Compania Internațională de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni, reprezentată de avocatul Sergiu Agachi și menținută hotărârea din 6 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul central, prin care acțiunea a fost admisă parțial

constată:

La 1 martie 2017, Oxana Glușenco, reprezentată de avocatul Sergiu Cotruță a depus cerere de chemare în judecată împotriva CIA „Asito” SA și Serghei Scliarenco cu privire la încasarea prejudiciului material și prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a invocat că la 22 noiembrie 2015, în mun. Chișinău la intersecția str. Grădina Botanica - bd. Dacia - str. Valea Crucii, a avut loc un accident rutier cu implicarea automobilului de model Toyota Prius cu n/î XXXXX, condus de ea și autovehiculul de model VW Sharan cu n/î XXXXX, condus de Serghei Scliarenco.

La momentul producerii accidentului, Serghei Scliarenco deținea certificatul de răspundere civilă internă cu nr. 001546749, tipul RCA, eliberat la 25 mai 2015 de CIA „Asito” SA.

Conform procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI03 250671 din 25 decembrie 2015, vinovat de comiterea accidentului rutier a fost recunoscut Serghei Scliarenco.

A comunicat că s-a adresat la CIA „Asito” SA cu o cerere privind plata despăgubirilor.

A menționat că din cauza neexaminării mijlocului de transport în termenul prevăzut de legislație, s-a adresat la SRL „Exauto-Plus” (expertiza independentă) pentru a fi evaluată paguba adusă automobilului de model Tayota Prius cu n/î XXXXX.

La 27 noiembrie 2015, a fost întocmit actul de examinare a mijlocului de transport nr. 2760/11A, în baza căruia la 30 noiembrie 2015 a fost elaborat raportul de evaluare.

La examinarea autovehiculului, SRL „Exauto-Plus” a citat CIA „Asito” SA și pe Serghei Scliarenco, care însă nu s-au prezentat.

A remarcat că, potrivit raportului, prejudiciul cauzat automobilului ce-i aparține a constituit suma de 138 307,78 de lei.

A precizat că SRL „Exauto-Plus” a reținut faptul că costul mediu de piață a unui automobil analogic este de 7150 de euro, echivalentul în valută națională fiind de 152 973,54 de lei, iar conform cursului valutar al BNM din 22 noiembrie 2015, un euro costa 21,39 de lei.

Totodată, expertul a concluzionat că nu este rațional de reparat automobilul de model Tayota Prius cu n/î XXXXX, deoarece valoarea cheltuielilor de reparare constituie 90 % din prețul de piață a unui automobil analogic.

A comunicat că CIA „Asito” SA abia la 2 decembrie 2015, prin intermediul SRL „Claims Maneger” a întocmit două procese-verbale diferite de constatare a daunelor nr. 152001R1 în legătură cu accidentul dat.

În conformitate cu unul din procesele-verbale a fost elucidată valoarea unui automobil nou de model similar, care a constituit 24 877 de euro - 64 %, uzura fiind de 8 956 de euro, care înmulțit la 21,39 de lei constituie suma de 191 606 de lei.

Iar în cel de al doilea proces a fost menționat modelul automobilului, nefiind elucidată valoarea unui automobil nou, de asemenea, au fost stabilite alte deteriorări decât cele reale.

A specificat că în legătură cu faptul că ulterior au fost depistate în procesul de reparație a automobilului defecte ascunse, la 28 decembrie 2015, s-a adresat către CIA „Asito” SA și SRL „Claims Maneger” cu o cerere de examinare suplimentară a automobilului.

Astfel, la 29 decembrie 2015, a fost întocmit procesul-verbal suplimentar de constatare a daunelor nr. 152001R1.

La 18 ianuarie 2016, SRL „General Expert” (expertiza independentă) a elaborat actul de evaluare cost-reparație nr. 5852, care nu i-a fost adus la cunoștință. Potrivit acestui act costul total al reparației automobilului a fost evaluat ca fiind de 65 163,19 de lei.

A relatat că la 5 februarie 2016, a fost prezentat pentru a fi încheiat acordul nr. 152001R1 privind plata despăgubirilor de asigurare, cu care nu a fost de acord, fapt consemnat pe acesta.

Cu toate acestea, la 10 februarie 2016, CIA „Asito” SA i-a achitat o despăgubire de asigurare în mărime de doar 60 163 de lei, fără a indica existența unui raport, prin care prejudiciul a fost evaluat în sumă de 65 163,19 de lei.

La 31 mai 2016, s-a adresat cu o cerere suplimentară în adresa CIA „Asito” SA, solicitând recalcularea despăgubirii de asigurare cu încasarea sumei de 49 566,97 de lei și a cheltuielilor suportate în sumă de 1 000 de lei pentru efectuarea expertizei.

Totodată, a indicat că din cauza accidentului și îngrijirilor medicale acordate, dânsa a ratat deplasarea în străinătate (Chișinău-Bruxelles, Bruxelles-Chișinău), programată în aceeași zi, iar compania aeriană i-a restituit parțial prețul biletului, nerambursată fiind suma de 4 936 de lei, care constituie pentru ea prejudiciu și care urmează să fie compensat de către compania de asigurare.

A evidențiat că la 29 septembrie 2016, CIA „Asito” SA i-a achitat suplimentar suma de 4 965 de lei din cuantumul sumei solicitate.

Mai indică că accidentul a fost comis de către Serghei Scliarenco, care răspunde pentru cauzarea prejudiciului moral, ori în urma accidentului a suferit moral și fizic, fiind traumatată și primind îngrijire medicală.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 585, 619, 1307, 1315, 1316, 1328, 1398, 1422 Cod civil, art. 2, 15, 16, 19, 21, 22, 28 din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, art. 6 din Lega cu privire la asigurări, art. 42, 165, 166 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea din contul CIA „Asito” în beneficiul ei a prejudiciului material exprimat prin despăgubiri de asigurare în sumă de 49 575,87 de lei, stabilite de SRL „Exauto-Plus” și SRL „General Expert”, cheltuielile pentru efectuarea de către SRL „Exauto-Plus” a raportului de evaluare a pagubei în sumă de 1 000 de lei, diferența dintre prețul biletului de avion și suma restituită în sumă de 4 936 de lei, dobânda de întârziere în sumă de 443,83 de lei, penalitatea în sumă de 888,48 de lei, încasarea din contul lui Serghei Scliarenco în beneficiul ei a prejudiciului moral în sumă de 20 000 de lei.

Prin hotărârea din 6 iunie 2017 a Judecătorei Chișinău sediul central, a fost admisă acțiunea parțial.

A fost încasată din contul CIA „Asito” SA în beneficiul Oxanei Glușenco suma de 49 566,97 de lei ca despăgubire de asigurare.

A fost încasată în mod solidar din contul CIA „Asito” SA și Serghei Scliarenco în beneficiul Oxanei Glușenco suma de 1 000 de lei cu titlu de cheltuieli pentru efectuarea raportului de evaluare a pagubei, suma de 4 936 de lei ce constituie diferența dintre prețul biletului de avion și suma restituită și suma de 1 665 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată sub formă de taxă de stat, proporțional părții admise din acțiune exprimate, iar în total suma de 7 601 de lei.

A fost încasată din contul lui Serghei Scliarenco în beneficiul Oxanei Glușenco suma de 5 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral.

A fost încasată din contul lui Serghei Scliarenco în beneficiul statului taxa de stat de 100 de lei.

A fost respinsă ca neîntemeiată pretenția reclamantei cu privire la încasarea din contul CIA „Asito” SA a dobânzii de întârziere și penalității, precum și a diferenței prejudiciului moral.

Prin decizia din 16 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de CIA „Asito” SA și menținută hotărârea din 6 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul central.

Prin decizia din 2 mai 2018 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de CIA „Asito” SA, casată decizia din 16 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău și remisă cauza la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău în alt complet de judecători.

Prin decizia din 1 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de CIA „Asito” SA, reprezentată de avocatul Sergiu Agachi și menținută hotărârea din 6 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul central.

La 23 septembrie 2020, prin intermediul Oficiului Poștal, SA „Asito Direct” a declarat recurs împotriva deciziei din 1 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârii primei instanțe în partea admiterii pretențiilor față de SA „Asito”, casarea integrală a deciziei instanței de apel, emiterea unei noi hotărâri de respingere a pretențiilor față de SA „Asito”, întoarcerea executării silite cu încasarea de la Oxana Glușcenco în beneficiul SA „Asito” a sumei în mărime de 49 566,97 de lei, a sumei de 80 de lei cu titlu de taxă în procedura de executare, a sumei de 2 478,35 de lei cu titlu de onorariul executorului judecătoresc, în total a sumei de 52 125,32 de lei, întoarcerea executării silite cu încasarea de la Oxana Glușcenco în beneficiul SA „Asito” a sumei în mărime de 7 601 de lei, a sumei de 112 de lei cu titlu de taxă în procedura de executare, a sumei de 380 de lei cu titlu de onorariul executorului judecătoresc, în total a sumei de 8 093 de lei, precum și încasarea din contul inimatei a taxei de stat la depunerea cererii de apel și recurs.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel nu a examinat corespunzător cererea de apel și nu a respectat indicațiile Curții Supreme de Justiție date în decizia din 2 mai 2018.

Prima instanță și instanța de apel au admis erori de drept, deoarece nu au aplicat legea care trebuia aplicată, au interpretat eronat art. 21 alin. (2), (3) lit. f), (5), (7), (8), 23 alin. (1), (2), (4), (7) din Legea nr. 414/2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule.

La fel, instanțele de judecată ierarhic inferioare au ignorat, fără careva motive, faptul că Oxana Glușcenco nu a indicat în procesul-verbal suplimentar de constatare a daunelor din 29 decembrie 2015 obiecțiile cu privire la pagubele constatate și soluțiile tehnologice adoptate asupra pagubelor, prin urmare, a căzut de acord cu toate constatările și condițiile stabilite în procesele-verbale de constatare a pagubelor.

Instanța de apel nu a examinat actul de evaluare nr. 5853 din 18 ianuarie 2016 prin prisma art. 21 alin. (2) din Legea nr. 414/2006, nici nu a dat răspuns la acest argument prezentat în instanța de apel.

Prima instanță și instanța de apel, admitând acțiunea, au ignorat faptul că pretenția privind încasarea despăgubirii în mărime de 114 703,87 de lei nu a fost probată cu probe pertinente și admisibile, că nu este stabilită nici valoarea rămasă a autovehiculului de model Toyota Prius necesară pentru utilizarea formulei invocate.

A evidențiat că intimata are dreptul să se adreseze experților independenți doar în cazul prevăzut de art. 21 alin. (2) din Legea nr. 414/2006, astfel, contrar normei menționate, Oxana Glușcenco neîntemeiat s-a adresat către SRL „Exauto Plus” pentru examinarea autovehiculului și evaluarea pretinselor pagube, respectiv, actele întocmite de SRL „Exauto Plus” nu pot constitui temei pentru achitarea despăgubirilor de asigurare și nu sunt opozabile SA „Asito”.

Totodată, a subliniat că SRL „Exauto Plus” nu este o unitate acceptată de părți conform art. 23 alin. (4) din legea menționată.

Astfel, intimata putea să se adreseze către alți specialiști/experti doar în situația în care SA „Asito Direct” nu ar fi examinat autovehiculul în termen de 5 zile lucrătoare începând cu 27 noiembrie 2015, termen respectat, deoarece cererea a fost depusă la 27 noiembrie 2015, iar examinarea a avut loc la 2 decembrie 2015.

Aceste circumstanțe însă au fost ignorate de către instanțele de judecată ierarhic inferioare.

A mai notat că raportul de evaluare a pagubei nr. 2760/11A din 30 noiembrie 2015 întocmit de SRL „Exauto Plus” a fost efectuat cu încălcarea procedurii stabilite de lege și urmează a fi apreciat critic și respins, dar acesta a fost admis de către prima instanță și instanța de apel ca probă exclusivă, fiind pus la baza hotărârii contestate.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare au ignorat faptul că în raportul menționat a fost aplicat costul pieselor reieșind din prețurile stabilite de cataloagele europene „Eurotax Repair Estimate”, fapt ce contravine prevederilor legii și nu poate fi aplicat.

Mai mult, expertul SRL „Exauto Plus” nici nu a aplicat prețurile medii stabilite de unitățile de specialitate după cum prevede art. 23 alin. (2) din Legea nr. 414/2006, ceea ce contravine prevederilor art. 23 alin. (2), (4) și (7) din Legea menționată.

Totodată, actul de examinare a mijlocului de transport nr. 2760/11A din 30 noiembrie 2015 întocmit de SRL „Exauto Plus” și semnat de Adrian Ciobanu nu constituie un raport de expertiză, iar acesta din urmă nu poartă nicio răspundere pentru legalitate și autenticitatea celor constatate.

A accentuat că este neîntemeiată și nu poate fi pusă pe seama SA „Asito Direct” pretenția din acțiune, admisă de prima instanță, privind încasarea cheltuielilor pentru zborul ratat, deoarece acest fapt contravine art. 20 alin. (8) din Legea nr. 414/2006, iar instanța de apel nici nu a examinat acest aspect.

La 18 octombrie 2020, în adresa intimațiilor a fost expediată copia cererii de recurs depusă de SA „Asito”, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței,

fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 164 vol. II).

Până la data stabilită pentru examinarea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care inițiatorii să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 12 august 2020, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 149 vol. II), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurentă la actele cauzei lipsesc.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 23 septembrie 2020 în termenul legal.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa integral decizia instanței de apel și a remite cauza spre rejudecare în instanța de apel din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) CPC, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

După cum denotă actele cauzei, Oxana Glușcenco înaintând acțiunea în judecată împotriva CIA „Asito” SA și lui Serghei Scliarenco, a solicitat încasarea din contul CIA „Asito” în beneficiul ei a prejudiciului material exprimat prin despăgubiri de asigurare în sumă de 49 575,87 de lei, stabilite de SRL „Exauto-Plus” și SRL „General Expert”, cheltuielile pentru efectuarea de către SRL „Exauto-Plus” a raportului de evaluare a pagubei în sumă de 1 000 de lei, diferența dintre prețul biletului de avion și suma restituită în sumă de 4 936 de lei, dobânda de întârziere în sumă de 443,83 de lei, penalitatea în sumă de 888,48 de lei și încasarea din contul lui Serghei Scliarenco în beneficiul ei a prejudiciului moral în sumă de 20 000 de lei.

Fiind investită cu judecarea cauzei, prima instanță a admis acțiunea parțial și a încasat din contul CIA „Asito” SA în beneficiul Oxanei Glușcenco suma de 49 566,97 de lei cu titlu de despăgubire de asigurare, a încasat în mod solidar din contul CIA „Asito” SA și lui Serghei Scliarenco în beneficiul Oxanei Glușcenco

suma de 1 000 de lei cu titlu de cheltuieli pentru efectuarea raportului de evaluare a pagubei, suma de 4 936 de lei ce constituie diferența dintre prețul biletului de avion și suma restituită și suma de 1 665 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată sub formă de taxă de stat, proporțional părții admise din acțiune exprimate, iar în total suma de 7 601 de lei, a încasat din contul lui Serghei Scliarenco în beneficiul Oxanei Glușcenco suma de 5 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, a încasat din contul lui Serghei Scliarenco în beneficiul statului taxa de stat de 100 de lei și a respins ca neîntemeiată pretenția reclamantei cu privire la încasarea din contul CIA „Asito” SA a dobânzii de întârziere și penalității, precum și a diferenței prejudiciului moral.

Judecând apelul declarat de CIA „Asito” SA, reprezentată de avocatul Sergiu Agachi, instanța de apel prin decizia din 1 iulie 2020, a respins apelul și a menținut hotărârea din 6 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul central.

Verificând legalitatea deciziei contestate în raport cu prevederile aplicabile la caz și criticile aduse în recurs, instanța de recurs constată că soluția a fost dată de către instanța de apel fără elucidarea pe deplin a circumstanțele cauzei și fără determinarea exactă a naturii juridice a litigiului, criteriu, care presupune prin sine lămurirea completă și certă a situației de fapt sub toate aspectele invocate.

În susținerea acestei concluzii se vor reține prevederile art. 373 alin. (1) și (2) CPC, potrivit cărora instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Reieșind din limitele judecării apelului consfințite în norma enunțată și din specificul obiectului acțiunii în cauză, instanța de recurs reține că contrar acestor prevederi legale, instanța de apel a trecut în mod superficial asupra circumstanțelor cauzei, fără a examina legalitatea și temeinicia hotărârii supusă apelului în raport cu regulile și legislația ce guvernează litigiul în cauză.

Așadar, la caz, se va nota că instanța de apel într-un mod incert, a considerat posibilă examinarea apelului declarat de CIA „Asito” SA, reprezentată de avocatul Sergiu Agachi, în lipsa intimatului Serghei Scliarenco, dat fiind faptul că, necătând la diligența depusă de către instanță, nu s-a putut obține certificatul de deces al acestuia sau o altă informație referitor la cet. Scliarenco.

Concluzionând astfel, instanța de apel nu a înlăturat pe deplin lacunele menționate în decizia din 2 mai 2018 a Curții Supreme de Justiție, prin care cauza a fost remisă la rejudecare și anume de a verifica faptul decesului lui Serghei Scliarenco, în legătură cu returnarea de către Oficiul Poștal a corespondenței expediate în adresa lui Serghei Scliarenco cu mențiunea „decesul adresatului”.

Astfel, deși prin răspunsul Agenției Servicii Publice nr. 02-3745 din 29 martie 2018 la interpelarea adresată de către Curtea de Apel Chișinău cu privire la confirmarea/infirmarea înregistrării actului de deces pe numele lui Serghei Scliarenco, a fost comunicat că un act de deces pe numele lui Serghei Scliarenco nu

a fost identificat, întrucât începând cu anul 1993 Direcției generale stare civilă a Departamentului înregistrare și evidență a populației nu sunt transmise informații privind faptele produse și înregistrate de structurile din stânga Nistrului, precum și prin răspunsul Biroului Politici de Reintegrare a Cancelariei de Stat a RM din 3 martie 2020, a fost comunicat despre imposibilitatea transmiterii informației solicitate, cu invocarea lipsei mecanismelor de schimburi informaționale și *sugerarea ca persoana interesată să se adreseze nemijlocit sau prin intermediul reprezentantului său legal, la furnizorul corespunzător de date din regiunea transnistreană, cu depunerea unei cereri scrise în acest sens*, instanța de apel nu a întreprins toate măsurile necesare întru stabilirea cu certitudine a faptului confirmării sau infirmării decesului lui Serghei Scliarenco (f. d. 53 vol. II).

Or, atât timp cât intimata Oxana Glușcenco susține cererea de chemare în judecată prin care a solicitat încasarea prejudiciului inclusiv și de la Serghei Scliarenco, iar instanțele de judecată ierarhic inferioare au constatat temeinicia acestei cerințe încasând inclusiv și de la Serghei Scliarenco atât prejudiciu material cât și moral, instanțele urmau să întreprindă măsuri pentru a verifica și constata faptul decesului lui Serghei Scliarenco, inclusiv prin sugerarea persoanei interesate să se adreseze nemijlocit sau prin intermediul reprezentantului său legal, la furnizorul corespunzător de date din regiunea transnistreană, cu depunerea unei cereri scrise în acest sens.

Elucidarea acestor aspecte are importanță în soluționarea corectă a prezentei cauze, având în vedere că prevederile art. 260 alin. (1) lit. a) CPC, direct indică că instanța judecătorească este obligată să suspende procesul în cazul decesului sau reorganizării părții în proces ori a intervenientului principal dacă raportul juridic litigios permite succesiunea în drepturi până la determinarea succesorului în drepturi a persoanei ieșită din proces.

Ca urmare, reieșind din specificul acțiunii deduse judecării la caz și în scopul stabilirii temeiniciei sau netemeiniciei pretențiilor formulate, instanțele de judecată aveau obligația de a verifica cerințele prin prisma pretențiilor formulate în prezentul litigiu în raport cu normele de drept invocate în acțiune de către Oxana Glușcenco.

Sub aspectul celor relatate se constată că soluția instanței de apel nu conține o argumentare clară din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției la care s-a ajuns, astfel instanța de recurs fiind în imposibilitatea de a exercita controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia și legalitatea hotărârii atacate cu privire la oricare dintre motivele prevăzute de lege, fapt ce impune admiterea recursului cu casarea deciziei instanței de apel și remiterea cauzei la re judecare.

Rejudecarea cauzei se impune, de altfel, și dat fiind faptul că instanța de apel a ignorat incoerențele stabilite de către instanța de recurs prin decizia din 2 mai 2018 a Curții Supreme de Justiție în sensul că instanțele de judecată, din oficiu, în lipsa unui temei legal, au aplicat răspunderea solidară și au încasat în mod solidar de la CIA „Asito” SA și de la Serghei Scliarenco în beneficiul Oxanei Glușcenco suma de 1 000 lei cu titlu de cheltuieli pentru efectuarea raportului de evaluare a pagubei, suma de 4 936 de lei ce constituie diferența dintre prețul biletului de avion nefolosit

de reclamantă la ruta Chișinău-Bruxelles pentru data de 22 noiembrie 2015 ora 07:10 ca urmare a accidentului rutier și suma restituită de către compania aeriană, cât și suma de 1 665 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată sub formă de taxă de stat, proporțional părții admise din acțiune, iar în total suma de 7 601 lei.

Astfel, deși pe de o parte instanța de apel în conținutul deciziei contestate a stabilit temeinicia pretenției Oxanei Glușenco față de CIA „Asito” SA cu privire la încasarea din contul CIA „Asito” SA a cheltuielilor pentru efectuarea de către SRL „Exauto-Plus” a raportului de evaluare a pagubei în sumă de 1 000 de lei, diferența dintre prețul biletului de avion, suma restituită în sumă de 4 936 de lei și suma de 1665 de lei cu titlu de taxă de stat, iar pe de altă parte instanța de apel într-un mod neînțeles a menținut integral hotărârea primei instanțe, inclusiv prin care aceste sume au fost încasate în mod solidar din contul CIA „Asito” SA și a lui Serghei Scliarenco în beneficiul Oxanei Glușenco.

Distinct de cele mai sus arătate, având în vedere că eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că decizia instanței de apel urmează a fi casată cu remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În conformitate cu 445 alin. (1) lit. c) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Asito Direct”.

Se casează integral decizia din 1 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Oxanei Glușenco împotriva Companiei Internaționale de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni și Serghei Scliarenco cu privire la încasarea prejudiciului material și prejudiciului moral, cu remiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, de un alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic

Nicolae Craiu